

„Gazeta Lwowska“ z dodatkami urzędowym wychodzi codziennie o 3:00 godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“ wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie	12 zł.
półrocznie	6 zł.
ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.
z przesyłką pocztową:	
rocznie	16 zł.
półrocznie	8 zł.
ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370:

ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwiet-

nia — 1. lipca i 1. października, każdego roku,

miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c. na stempel i list.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Do końca grudnia r. 1870 ustał księgosusz w Ławkowcach, Koszylowcach i w Sosolówce powiecie Czortkowskim, w Wołkowcach i w Borszczowie powiecie Borszczowskim, w Popowcach powiecie Zaleszczyckim, w Mysławie i w Kozinie powiecie Skawackim i w Tarnopolu, w Dołżance, w Białej i w Ostrowie powiecie Tarnopolskim; wybuchł zaś w Filipkowcach powiecie Borszczowskim.

Obecnie panuje zaraza w 3 miejscowościach powiatu Borszczowskiego a w 2 powiatu Tarnopolskiego, gdzie z 1491 sztuk bydła rogatego w 15 zagrodach, 47 sztuk zachorowało, 18 odpadło a 29 ubito. Oprócz tego dano na rzeź 242 sztuk podejrzanego o zarazę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5. stycznia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 9. stycznia.

„Warrens Correspondenz“ podaje następujący artykuł: Jeżeli w ogóle istnieje jaka sprawa prawdziwie ludowa, to jest nią niezawodnie obrona państwa, której cała ludność męzka w sile wieku życie może kiedyś poświęcić. Należałoby się spodziewać, że każdy reprezentant ludu pociągać będzie z niewzruszoną energią rząd a mianowicie ministerstwo wojny do odpowiedzialności za każdą wadę w uzbrojeniu armii, co jest prawie identycznym z uzbrojeniem ludu. Usprawiedliwilibyśmy reprezentację ludu występującą przeciw rządowi z najcięższymi zarzutami za to, że mocarstwo, z którym mogłoby nastąpić starcie, lepsze niż nasza armia posiada urządzenia wojenne. W takim razie bowiem, chociażby dowództwo było najlepszym, chociażby nawet wojsko było ożywione najlepszym duchem i miało po swej stronie numeryczną przewagę, usiłowania armii z trudnością zdołałyby odnieść jakąkolwiek korzyść wobec nieprzyjaciela, który posiada broń celniejszą i dalej bijącą, który w uzbrojeniu swoim skorzystał ze wszystkich środków przez umiejętność wskazanych a pominiętych przy uzbrojeniu naszej armii. A przecież widzimy to niezwykle zjawisko, że niejedyn reprezentant ludu cieszyłby się z tego, gdyby ministerstwo wojny zaniedbało swój obowiązek i bardzo niedostatecznie armię uzbroiło. Gdyby ministerstwo wojny zażądało tylko małej sumy pieniężnej a równocześnie oświadczyło, że uzbrojenie naszej armii jest daleko gorszym, niżeli uzbrojenie armii sąsiedniego mocarstwa, przyjęłoby chętnie takie oświadczenie do wiadomości. Niektóre osoby chcą swój zdrowy sąd w ten sposób objawić, iż postępują z bu-

dżetem ministerstwa wojny tak samo, jak gdyby żądano pewnej sumy pieniężnej na budowę pałacu lub teatru. Ci ludzie uważają pieniądze, które mają być użyte na obronę państwa, na obronę życia młodszych obywateli, za wydatek zbytkowy i odmawiając swego przyzwolenia mniemają, że położyli w ten sposób zasługę.

Także i ekonomiczne powody, z którymi aż nadto często i chętnie popisują się reprezentanci nierozsądnej oszczędności, uważać będzie każdy człowiek rozważny za nieuzasadnione. Jeżeli wojna wybuchnie i wszystko, co patriota i obywatel za najwyższe uważa dobro, narażonem zostanie na niebezpieczeństwo, to nikt nie zważa na podobne powody oszczędności. Jeżeli państwo zaniedba w czasie pokoju zaopatrzyć się w potrzebne materiały wojenne, to potem musi robić z pospiechem i ponosić dwa lub trzy razy większe wydatki nie osiągnawszy przez to bynajmniej tych korzyści, jakiby przyniosło wczesne zaopatrzenie się w materiały wojenne. Nigdzie nie mści się przyszłość w sposób tak dobitny jak tutaj na tej małodusznej oszczędności, którą dobrem gospodarstwem nazwać może tylko człowiek krótkowidzący. Zastrzegamy się przytem przeciw błędnemu przypuszczeniu, iż uważamy wszelką krytykę wwojskowej administracji za niestosowną. Wielką bowiem i patriotyczną zasługę jedna sobie ten, kto stara się o to, ażeby sumy uchwalone użyte były w sposób odpowiedni i osiągnęły najwyższe rezultaty.

Kwestya rumuńska została usunięta. Donosi o tem telegram z Konstantynopola, który przytem zapewnia, że książę Karol nie chce naruszać stosunku Rumunii do Turcji. Jakkolwiek kwestya rumuńska nie budziła wielkich obaw i nie groziła wcale jakimś donioslejszym starciem, mimo to przecież jej usunięcie rozjaśnia nieco pochmurną sytuację. Jeżeli prawdą jest, że na tę ostatnią decyzję księcia Karola wpłynęły Prusy, to byłby w tem dowód, że Prusy pragną uszanować interesa Austrii na Wschodzie. Także i w kwestyi żeglugi na Dunaju miał gabinet pruski zgodzić się z interesami i zapatrywaniami Austrii. Londyńska konferencya wyjaśni, o ile prawdziwą jest ta wieść podana przez „Fremdenblatt“.

Według ostatnich doniesień Francya nie miała być reprezentowaną na konferencyi londyńskiej a Juliusz Favre nie chce opuszczać Paryża. Także i hr. Szecsen, który wraz z hr. Apponyim miał reprezentować Austryę na konferencyi londyńskiej, nie wyjechał jeszcze dotąd do Londynu. Zdaje się tedy, że konferencya londyńska zostanie otwartą dopiero w połowie stycznia.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan wydał następujące pismo odręczne:

„Kochany hr. Lodron! Z wewnętrznym zadowoleniem wspominam o dniach, które spędziłem w Moim drogim kraju Tyrolu, który przyjął Mię z dawną serdecznością i na wszystkich miejscach złożył nowe dowody swej wypróbowanej wierności i przywiązania. Wyjeżdżając jak się spodziewam nie na długi czas z Tyrolu, wyniosłem z tamąd to wzmocnione przekonanie, że kraj, w którym podczas Mojej ostatniej bytności byłem świadkiem uniesienia, z jakim obchodził rocznicę 500-letniego połączenia z Austryą, nie może nigdy zapomnieć o obowiązkach wypływających z tak dawnego świętego związku z monarchią. Polecam Panuawiadomić o tem ludność stolicy i całego kraju i Moim kochanym Tyrolczykom wyrazić uznanie i podziękowanie za wielorakie objawy ich przywiązania i lojalnych uczuć a oraz i zapewnienie Mojej cesarskiej życzliwości.

Innsbruck, dnia 1. stycznia 1871.

Franciszek Józef.

Wiedeń. „Warrens Correspondenz“ przestrzega publiczność, by nie wierzyła oryginalnym telegramom

niektórych dzienników wiedeńskich, które na temat stosunku Austrii do Niemiec wymyślają najrozmaitsze sensacyjne kombinacje pozbawione nie tylko wszelkiej podstawy, ale nawet prawdopodobieństwa. Podawanie takich sensacyjnych a nieprawdziwych zupełnie pogłosek usprawiedliwiać można chyba nieświadomością szkodliwych następstw, które ztąd wyniknąć mogą. „Warrens Correspondenz“ przytacza dwie takie pogłoski: podróż austriackiego delegata do Wersalu dla ofiarowania korony cesarskiej królowi pruskiemu i wysłania hrabiego Wimpffen ze specjalnem pełnomocnictwem do Wersalu. Obie te pogłoski są oczywiście zmyślonemi.

Berlin. „Staatsanzeiger“ z 3go b. m. podaje następujące szczegóły o wojennych zdobyczach armii niemieckiej: Przy końcu listopada z. r. zdobycze wojenne wynosiły w jeńcach: 10.067 oficerów i 303.842 żołnierzy nierannych; w trofeach: 4130 dział i 112 orków. Nadto jeszcze dostało się w ręce wojskom niemieckim mnóstwo innych materiałów wojennych. I tak wzięto pod Sedanem: 815 wozów z amunicją, 54 lawet, przeszło 100 sworzni, 355 wozów trenowych, 61 kuźni polowych, 57.000 karabinów, 2800 szabel, 900.000 nabożów piechoty, 110.000 kul różnego gatunku. W Metz wzięto: 1400 lawet, 1000 sworzni, 2000 wozów, 100.000 karabinów, 280.000 kilogramów prochu

Zdobycze te zostały w odpowiednim stosunku rozdzielone pomiędzy państwa związkowe. Wartość ich bezwzględna, a tem samem i strata poniesiona przez Francuzów jest ogromna. Ale Niemcy odnieśli przytem nie tak wielką korzyść, jaką jest strata Francuzów. Zdobyte działa, wozy i amunicya nawet mają dla artylerji niemieckiej po większej części tylko wartość materiału.

— O położeniu na teatrze wojny pisze „Krieg Ztg.“ co następuje:

„Cztery rzeczy na wielkim teatrze wojny zajmować mogą naszą uwagę:

1. Armia, cernująca Paryż, tworzy przedmiot, przeciwko któremu operacje nieprzyjacielskie w ostatnich dwóch miesiącach skierowanemi były, tak z wewnątrz z Paryża — jak z zewnątrz. Paryż osacza 3 armia (2, 5, 6, 2 bawarski korpus i dywizya wirttembergska) pod dowództwem JK Wysokości księcia następcy tronu saskiego. — W łączności z operacyami zaczepnemi armii nowoutworzonych w Francyi ciągle przedsiębrał generał Trochu wycieczki przeciwko 5 korpusowi z Mont Valérien i przeciwko 6 korpusowi na południe, tudzież przeciwko Wirtembergczykom i w końcu przeciwko korpusowi gwardji pod Le Bourget na północy i korpusowi saskiemu na północ-wschód. Wszędzie wycieczki te świetnie odparto.

Już przy dawniejszych wycieczkach przeciwko Wirtembergczykom ustawił nieprzyjaciel baterie swe na Mont Avron leżącym przed fortem Rosny, 350 stóp wysokim, które nam dokuczliwe zrzędały szkody a mianowicie silnie obstrzeliwały pozycje Wirtembergczyków. Z tego powodu ustawiliśmy w dniu 27. pod Noisy-le-Grand i Monfermail baterie, które w krótko baterie Mont-Avron przyprowadziły do milczenia. Już dnia 29. nieprzyjaciel opuścił tę pozycję, którąśmy dnia 30. obsadzili.

Nowe armie, które Gambetta w Francyi sformował, są następujące:

Armia Północy (dawniej Bourbaki, obecnie generał Faidherbe).

Armia zachodu (Kératry w obozie pod Conlie i Fiéreck pod le Mans.)

Armia Nadloarska (dawniej generał Aurelles de Paladine; obecnie rozdzielona na dwie części, generał Chanzy pod le Mans i Bourbaki na wschód Loary).

Armia Lyońska, której dowództwo często się zmieniało, z legionem Garibaldeggo.

2. Teatr wojny na południu można połączyć w jedno z teatrem na zachodzie, ponieważ Kératry i Fiéreck w potyczkach pod Dreux, 17. listopada, Nogent le Roi, 18. listopada i la Loupe, 21. listopada, rozproszonymi zostali. Właściwa armia nadloarska przedsięwzięła równocześnie operacje zaczepne na Orlean i odparła generała Tann, który tu zajmował z 1 korpusem bawarskim i 17 dywizyą stanowisko wysunięte. Równocześnie atoli przez kapitulacyą Metzu rozrządzać było można drugą armią, 3, 9 i 10 korpus zdążyły

pod księciem Fryderykiem Karolem nad Loarę, również ścigano jeszcze z pod Paryża 22 dywizję i pobiłszy armię nadloarską przed Orleanem pod Beaune la Rolande, Baroches le Haut itd. Podzieliła się armia ta na dwie części, z których jedna pod generałem Chanzy (16, 17, 19 i 21 korpus) pomiędzy Beaugency a borem pobita przez nas została w potyczkach stoczonych pomiędzy 7. a 10. grudnia, druga pod Bourbakim (15, 18, 20 korpus) cofnęła się w górę Loary na Nevers. Generał Chanzy nie cofnął się z Beaugency na Tours, lecz zbieżył ku północy-zachodowi na Le Mans, gdzie jeszcze obecnie się znajduje.

Książę Fryderyk Karol z 2 armią i wielki książę meklemburski (1 korpus bawarski, 17 i 22 dywizya) zajmują obecnie wycinek Loary aż do Chartres i zabezpieczają armią osaczającą przeciwko wszelkiemu atakowi z południa.

3. Na północy przeciwko armii Bourbakiego jedynie landwera wystawioną była, dopóki generał Manteuffel z 1 armią (1 i 8 korpus) z pod Metz nie przybył, nieprzyjaciela pod Amiens nie pobił, a następnie pod Rouen odmaszerował, obsadzając równocześnie miasta nadbrzeżne Dieppe i Fécamps oddziałami wojska. Tymczasem francuska armia północna zreorganizowała i pokazała się pod Ham, St. Quentin i Amiens.

Generał Manteuffel znowu się zwrócił i pobił generała Faidherbe po raz drugi pod Amiens dnia 23. i 24. grudnia. W tej chwili ściga nieprzyjaciela w kierunku na Arras.

4. Na wschodzie stoi generał Werder z badeńską dywizją pod Dijon, naprzeciwko Garibaldeggo. Generał Goltz znajduje się z silnym oddziałem (30 i 34 pułku) pod Langres. Belfort oblega generał Tresckow 4 dywizją rezerwową i silną artylerią oblężniczą.

— Parlament niemiecki zwołany zostanie zapewne jeszcze w ciągu lutego.

— Komisya finansowa parlamentu bawarskiego zawotowała na nadzwyczajne potrzeby wojska tylko 37,618.900 złr. Ministerstwo wojny zażądało 41,020.000 złr. Suma ta wystarczyć miała na pokrycie wydatków aż do 31. marca b. r. Sprawozdawca komisji zauważał jednakże, że wojna skończy się najdalej do 15. marca i dlatego wniósł, ażeby ze sumy powyższej wykreślono część przypadającą na pół miesiąca tj. 3,401.000 złr.

— „Times“ dowiadyuje się, że hr. Bismark wysłał nową notę do pruskiego posła w Anglii hr. Bernstorff w której grozi częściowemu obsadzeniem W. księstwa Luksemburgskiego, jeżeli Luksemburg przy oblężeniu twierdzy Longvy tak samo postępować będzie jak przy oblężeniu twierdzy Thionville.

Paryż. Depesza wysłana z Paryża 30. grudnia donosi: „Wczoraj zgromadzili się merowie Paryża pod przewodnictwem Juliusza Favre na posiedzenie, które trwało przez ośm godzin. Dyskusya odnosiła się do obrony Paryża i stanowiska niektórych członków rządu, Delescluze i jego zwolennicy żywo uderzyli na generała Trochu, Juliusza Favra i Picarda. Jednakowoż zasady umiarkowane otrzymały większość. Zgromadzenie wyraziło życzenie, by wojskowe operacje prowadzone były z wszelką możliwą energią i usilnością. Opuszczenie góry Mont Avron wywołało w Paryżu pewne wzruszenie, ale porządek nie został zakłócony. Od dziesięciu dni nie przyleciał do Paryża ani jeden gołąb z listami Mówią, że Malmaison zburzone zostało działami z Mont Valerien.“

Petersburg. „Czas“ podaje według wiadomości zamieszczonych w wiedeńskiej „Presse“ i „Almanach de Gotha“ na rok bieżący następujące szczegóły o stanie armii rosyjskiej:

Armia rosyjska dzieli się na wojska polowe, rezerwowe, wojska miejscowe i wojska dla wewnętrznej służby, a prócz tego na wojska nieregularne.

Tylko o armii polowej można mieć dokładne wiadomości liczebne. Według nich siły polowe Rosyi wynoszą: 47 dywizji piechoty zawierających 188 pułków, 29 batalionów strzeleckich, razem 622.654 ludzi. 10 dywizji kawalerji czyli 56 pułków, razem 43.512 ludzi a 33.208 koni. 56 brygad artylerji polnej czyli 163 baterje zawierające 1304 dział, 39.515 ludzi i 27.370 koni. 5 brygad saperów czyli 14 batalionów, 4 parki i 3 kompanie, razem 14 254 ludzi, a 3774 koni.

Według powyższego rachunku armia polowa carsstwa wynosi obecnie 719.935 ludzi i 64 352 koni. Kalendarzyk Gotajski podaje te siły tylko na 697.137 ludzi; a jeszcze bardziej różni się od powyższych cyfr wziętych z „Pressy“ tem, że kładąc niższą cyfrę piechoty, stan kawalerji do 64.000, a artylerji do 80.000 ludzi podnosi.

Rezerwa do niedawna stanowiła raczej armię do kształcenia rekrutów niż właściwe siły polowe; zamiarem rządu jednak jest wyrobić z niej stałe wojsko. W tym celu do rezerw zaliczają się wszyscy urlopo-

wani, zastępowani w linii przez rekrutów, a siła ogólna całej armii podnosi się do 1,200.000 ludzi.

W dniu 1. stycznia 1871 r. armia miała wynosić: polowa 726.000 ludzi, rezerwa 553.000.

W powyższym wyliczeniu nie zwracaliśmy jeszcze uwagi na wojska lokalne, do jakich należą: załogi w twierdzach, bataliony liniowe i artylerja forteczna.

Załogi obejmują 8 pułków od 2 — 5 batalionów, każdy batalion po 1000 ludzi.

46 batalionów liniowych lokalnych są rozłożone: 24 na Kaukazie, 12 w Turkiestanie, 6 we wschodniej i 4 w zachodniej Syberji. Każdy batalion po 1000 ludzi.

Artylerja forteczna wynosi 6000 ludzi.

Wojska do wewnętrznej służby stanowią oddziały żandarmów, bataliony gubernialne, komendy powiatowe i etapowe, które nie służą do prowadzenia boju, ale zastępują armię czynną w utrzymaniu porządku wewnętrznego.

Wojska nieregularne coraz zwiększające się w liczbie mają wynosić 154 pułków Kozaków, razem 133.000 ludzi, 36 batalionów kozackich 36.000 ludzi i 31 baterji o 248 działach 6000 ludzi; razem 172 000, nie licząc kozaków gwardji.

Flota rosyjska składa się: z 8 fregat pancernych, z 3 baterji krytych, 13 monitorów; razem 24 okręty pancerne, 6 statków liniowych, 8 fregat, 18 korwet, 62 łodzie, 7 kliperów, 6 fregat parowych, 4 jachtu carskie, 210 okrętów nie pancernych i 37 statków żaglowych; razem 267 okrętów oprócz statków portowych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:				
	Ropczyce	Sędziszów	Kęty	Wadowice	Zywiec
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	4 72	4 50	—	6 —	5 91
„ żyta	3 —	3 —	4 5	4 10	4 8
„ jęczmienia	2 22	2 56	3 11	3 —	3 11
„ owsa	1 57	1 76	1 88	2 45	2 58
„ grochu	—	—	—	4 50	4 54
„ hreczki	—	1 90	—	2 30	1 82
„ kukurudzy	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	— 82	1 —	1 20	1 50	1 64
Cetnar siana	1 27	1 30	1 80	1 80	2 68
Sąg drzewa twardego	10 —	8 80	8 —	7 —	7 8
„ „ miękkiego	7 —	7 54	5 —	5 80	5 76
Funt mięsa wołowego	—	—	16 —	40 —	18 —
Miara wina	1 —	—	—	—	80 —
„ piwa	— 20	— 20	—	—	18 —
Wyrobnik z wiktem	— 20	— 30	—	—	35 —
„ bez wiktu	— 40	— 60	—	—	50 —

Kronika.

(Wypadek na kolei.) Z niewiadomych dotychczas powodów wjechał dzisiaj w nocy pociąg osobowy Nr. I. kolei żelaznej pomiędzy Przeworskiem a Jarosławiem na pociąg ciężarowy Nr. 21., w skutek czego uszkodzoną została maszyna pociągu osobowego i wagon sygnałowy pociągu ciężarowego. Podróżni pociągów osobowych Nr. 1. i 4. musieli się przesiąść do innych wagonów i z tego powodu ranny dzisiejszy pociąg kolei żelaznej znacznie się spóźnił. Oprócz tego nie zaszedł żaden wypadek.

(Wypadki miejscowe.) W domu pod l. 343^{2/3} zagorzała 4. b. m. na śmierć żona stróża Julia Hreczuk. — Dnia 5. b. m. faktor Salamon Weintraub został na ulicy przejechany i ciężko w nogę skaleczony.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. Dnia 21. paźdz. 1869 r. uciekł słynny Izidor Nowotny, za morderstwo zarządcy więzień na 20 lat więzienia skazany z zakładu karnego u Brygidek we Lwowie, lecz już 23. paźdz. został wlesie Grzybowickim przez leśniczego Zbrozka przytrzymany i urzędowi miejscowemu oddany. Naczelnik gminy odesłał go pod straż wieśniaków Kocunia i Wojtyńskiego do Lwowa. Przed karcziną „pod rybą“ na Żółkiewskim przedmieściu stanął wóz na prośbę Nowotnego i wszyscy wstąpili do szynku, gdzie Nowotny jadł i pił wódkę. Przypadkowo przyszedł do szynku dozorca więźniów Popyk i poznawszy Nowotnego, wezwał go, aby natychmiast do domu karnego powrócił. Nowotny przyrzekł, że zaraz uda się do sądu karnego, a tymczasem zażądał jeszcze wódki. Podczas tego szepotał Nowotny coś do jednego gościa, który natychmiast znikł i prędko z kilku ludźmi powrócił. Nowotny, wychodząc z szynku, usiłował w drzwiach uciec, lecz został przez Popyka Kocunia zatrzymany i przymocowany do wozu wysadzony. Ponieważ jednak Nowotny krzychał i szamotał się strażnicy chcieli go zwięzać. W tej chwili przyskoczyło 4 ludzi którzy wszystkich strażników Nowotnego pięściami po twarzy bić poczęli.

Byli to dobrzy znajomi Nowotnego z więzienia, i chcieli mu prawdopodobnie ucieczkę ułatwić. Udało się to Nowotnemu jednakże został w parę dni po ucieczce we Lwowie przez policyę schwytyany. Napastnikami tymi jak się później okazało, byli: Adolf Michałowski, Szczepan Sołowj, Jaremk Mysik,

i Józef Krzczkowski. Wszyscy zostali schwytani, i dnia 30. grudnia stawali przed sądem (przewodn. radca sądowy pan Petu, oskarzyciel podprokurator p. Buszak.) Adolf Michałowski ze Lwowa, były student, lat 25, już 2 razy za kradzież karany, Szczepan Sołowj z Stroniatyna, 35 lat już 2 razy za kradzież karany, Jaremk Mysik z Demni, lat 33, i Józef Krzczkowski, kominiarz ze Lwowa, lat 50, już 5 razy za kradzież karany (odsiedział 17^{1/2} roku w ciężkim więzieniu).

W nocy w wrześniu 1870 r. skradziono Wistobokach pod Kulikowem z pastwiska pięć koni wartości zł. 210. Złodzieja schwytyano. Był nim Jędrzej Gercuk który w skutek innych kradzieży miał zostawać w związku z Michałowski i Sołowim co się jednak nie potwierdziło. Gercuk także stawał przed sądem. Sąd skazał Michałowskiego na 1^{1/2} roku ciężkiego więzienia. Sołowija na 1 rok, Mysika na 1 rok, Krzczkowskiego na 1^{1/2} roku, Gercuka zaś na 2 lata, ciężkiego więzienia, a wszystkich z postem w każdym tygodniu. Oprócz Gercuka wszyscy przyjęli wyrok.

(Wykaz osób aresztowanych we Lwowie) Dyrekcya policyi we Lwowie aresztowała w grudniu 1870 r. 515 osób. Z tych oddano sądom 128, policya jako sąd ukarała 39, zaś w własnym zakresie działania 348. Szupasem wydano 110 osób. Magistratowi oddano 22 dla zatrudnienia ich pracą, 3 zaś dla sprawdzenia ich przynależności do gminy. W szpitalu umieszczono 18 ułicznic, i 2 dotkniętych trędem.

(Wykaz ukaranych dorożkarzy i fiaków.) Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała w drugiej połowie grudnia 1870 następujących fiaków i dorożkarzy: Za nieostrożną jazdę fiaków: l. 8, 20 (powtórnie), 50; dorożkarzy: l. 110, 108, 148, 115, 212, 233, 35, 189, 15. Za naruszenie porządku dorożkarzy: l. 69, 148, 100, 140. Za burdę fiakra: l. 4; dorożkarzy: l. 28, 173, 46. Za odmówienie jazdy fiaków: l. 16, 6; dorożkarzy: l. 155 (powtórnie), 153, 40, 61, 184, 122, 48, 96, 84. Za niedotrzymanie stanowiska dorożkarzy: l. 33, 122, 166, 204, 69, 91, 130, 212, 52, 9, 107, 157, 138. 115. 141, 212, 141, 69, 153, 204, 221, 69, 52, 192, 160, 96. Za przekroczenie taksy dorożkarzy: l. 103, 173, 48, 9, 168, 52; omnibus: l. 4 i 5. Za zepsuty powóz dorożkarza: l. 98. Za dręczenie konia dorożkarza: l. 198. Za nieprzedstawienie woźnicy dorożkarzy: l. 161, 211, 131, 67, 123, 179, 61, 157. Za nieposłuszeństwo dorożkarza: l. 124. Za kradzież dorożkarza l. 92 (oddany został do sądu). Za zostawienie powozu bez nadzoru dorożkarza l. 63. Za obrazę straży fiakra l. 4. (oddany został do sądu). Za nieoliczbowanie powozu dorożkarza l. 10. Za pokaleczenie oddano do sądu dorożkarzy: l. 101, 15, 17, 209.

(Wiadomości dyecezyalne.) Dnia 3. stycznia 1871 rozstał się z tym światem ks. Szczęsny Sosnowski kanonik katedr. krakowski profesor przy wydziale teolog. wsechnicy Jagiellońskiej, dr. Śtej teologii, probosz kolegiaty i parafii przy kościele św. Anny i pleban w Zielonkach. Osieroczone w ten sposób probostwo św. Anny razem z filią w Zielonkach, liczy pierwsze 400 — druga 2316 dusz.

Do uposażenia tej kolegiaty probostwa i wikarych w Krakowie, należą kamienice pod Il. ²⁰¹⁷/₂₁₇, ²⁰²/₃₁₈, ²⁰³/₃₁₉ i ²¹⁷/₃₂₅ w mieście tudzież dworek pod l. ¹³⁹/₁₁₀ na Kawiorach [zwany Wencya], oprócz tego zaś znaczne kapitały. Czysty dochód roczny wynosi z tutejszokrajowych źródeł około 1500 zł. w. a.; drugie tyle wynosi zatrzymany obecnie dochód z Królestwa polskiego, gdzie zabezpieczoną jest znaczna część kapitałów.

Do majątku plebańskiego w Zielonkach należy około 24 morgi gruntów, a czysty dochód tej filii dosięga rocznie 500 zł. w. a.

— O mordercy dr. Zeisnera podaje Czas następujące szczegóły: Ponieważ wrażenie sprawione w mieście naszym śmiercią prof. Zeisnera, odnosiło się nie tylko do osoby jego ale i tajemniczego zabójstwa, którego on padł ofiarą, przeto wypada nam dać niejaki wiadome dotąd szczegóły o sprawie; jest bowiem wielkie prawdopodobieństwo, iż ten nie ujdzie bezkarnie. Śledztwo przeprowadzone zaraz, wykazało, że d. 3. b. m. rano, to jest po nocy, w której dr. Zeisner zamordowany został, mężczyzna podobny do opisanego służącego przybywszy około 8. na dworzec kolei żelaznej już po odejściu pociągu do Warszawy i do Wrocławia, najął dorózkę do Zabierzowa, a tam znów do Rudawy, gdzie najął wóz u wieśniaka, aby go powiózł ku Chrzanowu.

Odszukano dorożkarza i owego wieśniaka. Z ich zeznania okazało się, że nieznanomy miał na sobie futro czarne a na twarzy ślady podrapania. Dowiedziano się, że był w poludnie w Chrzanowie u Jana Gryski. Tu już aktuariusz policyjny Engel, wysłany z Krakowa za sprawcą, wywiadał się, że ten nazywa się Józef Bachowski, jest krewnym Gryski, u niego się przebrał, zgolił brodę, przy czem się skaleczył. Bachowski, z rzemiosła garniarz, pochodzi z Alwerni, służył w wojsku austriackim, następnie w powstaniu 1863 r., wysłany na Syberję, wrócił zamtąd 1870 r. na Wielkanoc.

Bachowski przebrał się u wyrobnika Gryski, zostawił mu swoją odzież, na której są ślady krwi, i odział się w porządne futro czarne, długie, pokryte czarnym sukmem, zapinane na klapy. Pod futrem miał ciemny kortowy długi surdut, pod tym zaś inny krótszy czarny, spodnie jasne w siwą kratkę wpuszczone w buty, a buty obszerne, wysokie, wysłane, jak się zdaje, flanelą (dr. Zeisner będąc chory na nogi, nosił takie buty); miał następnie kamizelkę czarną, cienką białą koszulę, gacie wełniane trykotowe, onuczki z ręcznika albo serwety. Miał ze sobą zawiniątko, w którym między innymi znajdowały się kamasze, czarna kamizelka i spodnie kortowe w paski. Widziano u niego dwa zegarki.

Po drodze opowiadał Bachowski raz, że jedzie ze Lwowa w służbę do Królestwa, to znów, że do Prus i Francji. Przejechał on przez Jaworzno, Dąbrowę i Słupnę na Śląsk pruski, a prawdopodobnie w Poznańskie. Aktuariusz Engel ściga trop w trop zbiega. O rezultacie jego pogoni nie wiemy dotąd.

— Jeden z dzienników wiedeńskich opowiada szczegółny zbieg wypadków niezszczęśliwych, jakich doznała rodzina Thonbara, kierownika pewnej fabryki w Wiedniu. Ernest Thonbar, ojciec rodziny, idąc do kościoła, pośliznął się na ulicy i złamał rękę, w tymczasem czasie córka jego pracując

ściła rozpalone żelazko z ręki, które upadłszy tak mocno ją poparzyło, iż musiano nogę ampu...

Telegram Gazety Lwowskiej.

Kraków 8. stycznia. Z Pleszewa (w Poznańskim) przesłała właśnie wiadomość telegraficzna, że morderca profesora Zeisnera Józef Bachmowski przytrzymany został wraz z rzeczami zrabowanymi.

Ostatnia poczta.

(Telegramy porannego wydania „Dziennika Polskiego“) Wersal, 7. stycznia. (Urzędowa dep. pruska.) W nocy z dnia 6. na 7. b. m. posunęły się dywizye przeciw armii Chanzyego wystawione, poza Vendôme. Napotkały one przytem na dwa korpusy nieprzyjacielskie, które po żywej walce zostały odparte poza dolinę potoku Azay. Pozycyę tę, równie jak miasteczko Montoire, zajęliśmy. Straty nasze są znaczne.

Le Mans, 6. stycznia. (Urząd. depeza francuska.) Jenerał Curton zaatakowany został przez Prusaków pod St. Cyr. (Nie Saint-Cyr pod Wersalem, ale wieś Saint-Cyr du Gault pod Chateau-Renault.) Jeden oddział jego odparty został aż do Ambloy (około milę na północ). Jenerał Curton przyszedł mu w pomoc, odebrał napowrót wszystkie pozycyę i odparł Prusaków do St. Amand, gdzie wojska francuskie weszły w nocy. Straty nieprzyjaciela w zabitych, rannych i jeńcach są znaczne.

Bordeaux, 7. stycznia. Wczoraj Prusacy weszli na nowo do Auxonne; Sémur zaś obsadzony jest przez Francuzów.

Pod Briare oddział marynarzy francuskich pobili i rozprzysyli kolumnę pruską.

Wersal, 7go stycznia. (Urzędowa deperza pruska.) Dziś przez cały dzień baterye nasze żywo i z dobrym skutkiem dawały ognia przeciw południowemu, wschodniemu i północnemu frontowi fortów paryskich. Forty Issy i Vanvres od czasu do czasu zaprzestawały ognia. Straty nasze wczoraj i dzisiaj razem 20 ludzi.

Madryt, 8. stycznia. W Baza wybuchł rokosz republikański między wojskiem Rokoszanie zajęli okolicę Uważają tu całą rzecz jako mało znaczącą.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Andrief E., ces. ros. radca stanu, z Petersburga. — Bocheński R., z Tarnówki. — Rozwadowski Franc. Jordan, z Babina.

Hotele uropejski: PP. Hołub St., z Warszawy. — Pomianowski K., c. k. rotmistrz, z Jarosławia.

Hotel Langa: P. Pokiński Mich., ces. król. nadradca skarbu, z Brodów.

Hotel angielski: PP. Hartmann, c. k. major, z Żółkwi. — Tempis A., c. k. kapitan, z Kaisrdsdorfu. — Jaworski A., z Skwarzawy. — Lityński Ed., z Litwinowa. — Zychliński L., z Starego Brusna.

Dnia 8. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Augustynowicz S., z Szeptycz. — Cielecki Wł., z Byczkowic. — Jełowicki W., z Chudyjowic. — Łodwiński St., z Nahoreca. — Schnell A., z Firlejówki. — Skrzyński Wł., z Bachurza. — Wolański B., z Jazłowiec. — Zagórski Eust., z Czernicy.

Hotel europejski: P. Rott F., z Jaśnik. Hotel Langa: PP. Abrahamowicz D., z Trójcy. — Juzyczyński A., kanonik, z Przemysła.

Hotel angielski: PP. Hr. Drohojowski K., z Tamnowic. — Cieszka R., starosta, z Rudek. — Czermiński L., z Wołynia. — Obertyński K., z Stronibab. — Stachowicz P., z Toustobab.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. stycznia 1871.

PP. Borowski J., do Hurki. — Hauteriwe W., do Siedlisk. — Janicki R., do Przemysła. — Jounga B., do Projmowa. — Radziejowski E., do Krakowa. — Wierzbicki J., na Wołyn. — Zagórski St., do Lipowca. — Gross Art. Jul., c. k. kapitan, do Przemysła. — Hautman A., c. k. nadporucznik, do Stryja.

Dnia 8. stycznia 1871.

PP. Hr. Potocki Stan., do Brzeżan. — Br. Horoch W., do Gródka. — Pokiński M., c. k. nadradca skarb, do Brodów. — Kownacki T., do Switarzowa. — Korycki M., do Chisznego. — Ochoki Wł., na Podole. — Puzyna Wł., do Martynowa. — Rozwadowski Fr., do Babica.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. stycznia 1871.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w milimetrach, Stopień ciepła według Celsusa, Stan powietrza według wilgotności, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego)

Table with 2 columns: Direction (e.g., Odechodzą ze Lwowa do Krakowa), Time.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with 2 columns: Direction (e.g., Odechodzą do Brodów i Złoczowa), Time.

TEATR.

Dziś: (przedst. niemiec.): „Umkehr“, dramat w 4ch aktach.

Jutro pierwsza reduta.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzed. Kursa przeliczn. Kurs ostatni (płać, żądają), Złote austriackie.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. stycznia 1871.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

Table with 3 columns: Description of debt, (Za 100 zł), (pien. towar).

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%.

Table with 2 columns: Description of loan, (pien. towar).

B. Krajów koronnych.

Obligacje indema. po 5% za 160 zł.

Table with 2 columns: Country (Czech, Bukowiny, Galicyi, etc.), (pien. towar).

2. Akcyje.

Table with 2 columns: Bank/Company (Banku anglo-austr., Inst. kred. dla handlu, etc.), (pien. towar).

3. Listy zastawne.

Table with 2 columns: Description of loan (Pow. austr. towarz. kr. ziem. przeln. do losow.), (za 100 zł).

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with 2 columns: Description of loan (Kol. półn. po 100 zł. m. k.), (pien. towar).

Table with 2 columns: Description of loan (Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5%), (za 100 zł.).

5. Losy.

Table with 2 columns: Description of lottery (Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.), (za sztukę).

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Table with 2 columns: Location (Amsterdam, Augsburg, Berlin, etc.), (pien. towar).

Kurs złota.

Table with 2 columns: Description of gold (Dukat ces. men., Korona, etc.), (pien. towar).

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. stycznia.

Table with 3 columns: Description of exchange (Jednolity dług państwa w banknotach), (zł. c.).

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkurs.

L. 23 Pr. Na opróżnioną posadę c. k. sędziego powiatowego w Rozwadowie z roczną płacą 1300 zł. w. a. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Z c. k. Prezydium sądu obwodowego. Rzeszów, dnia 5. stycznia 1871.

Edykt.

L. 63950. C. k. sąd krajowy we Lwowie w skutek zapadłej uchwały z dnia 22. stycznia 1870 l. 64093

poleca potomstwu Annie Grzesickiej z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomemu, tudzież Annie Grzesickiej również z życia i miejsca pobytu niewiadomej niniejszym edyktem i przez kuratora w osobie p. adw. p. Dra. Sermaka...

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 17 grudnia 1870.

Edykt.

L. 23. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych ogłasza niniejszem, że w skutek prośby Józefa Kreisberg przeciw Ozyaszowi Rosenrauch nakaz zapłacenia sumy wekslowej 1200 zł. w. a. z wekslu z daty Duliby 3. stycznia 1867 pochodzącej...

Gdy miejsce pobytu poznanego nie jest wiadome, przeto wzywa się go niniejszym edyktem, aby ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Ehrlichowi, któremu także nakaz zapłacenia się doręcza, informację i środki do obrony służące udzielił lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze. Sambor, dnia 2. stycznia 1871.

(56) **Obwieszczenie.**

L. 3. Wydział Izby adwokatów w Przemyśle oznajmia w myśl §. 29 ustawy adwokackiej z 6go lipca 1868 l. 96 Dz. p. p., że z końcem roku 1870 pozostali w składzie Izby adwokatów w Przemyśle następujący pp. adwokaci urzędujący:

1. Dr. Chamajdes Salomon z siedzibą w Przemyśle
2. Dr. Dworski Aleksander " "
3. Dr. Illasiewicz Stanisław " "
4. Dr. Kozłowski Michał " "
5. Dr. Łobaczewski Erazm " "
6. Dr. Łużecki Julian " "
7. Dr. Madejski Marian " "
8. Dr. Reger Karol " "
9. Dr. Skałkowski Stanisław " "
10. Dr. Waygart Walery " "
11. Dr. Zezulka Jan " "
12. Dr. Gaberle Ernest " w Jarosławiu
13. Dr. Gottlieb Emil " "
14. Dr. Mochnacki Teofil " "
15. Dr. Myszkowski Ludwik " "
16. Dr. Popiel Seweryn " w Sanoku
17. Dr. Schmiedt Stanisław " "
18. Dr. Minasiewicz Floryan " w Jaworowie
19. Dr. Mochnacki Leon " w Krośnie.

Od Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, dnia 3. stycznia 1871.

(57) 1—3) **E d y k t.**

L. 22808. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem pana Gabryela Kotowskiego nieznanego z miejsca pobytu lub w razie jego śmierci jego spadkobiercy z życia i miejsca pobytu także nieznanymi, że przeciw niemu względnie jego spadkobiercom pp. Marek i Paulina Ritterowie pod dn. 22. listopada 1870 l. 22808 wnieśli pozew o orzeczenie, że pretensje wzajemne 100 duk. i 100 duk. z przyn. w stanie biernym realności pod l. 439 dz. I. - 631 gm. V. w Krakowie ciężące zgasyły przez kompensację i mają być wyekstabilowane.

Gdy miejsce pobytu pozwanego, a względnie jego spadkobierców nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd kraj. w celu zastępowania pozwanego, resp. jego spadkobierców na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dra. Altha kuratorem nieobecnych ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 20. grudnia 1870.

(58) **E d y k t.**

L. 10783. C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Złoczowie czyni niniejszem wiadomo, iż firma Brodzka „Jan Sala“ z powodu zapadłej śmierci Jana Salego z rejestru handlowego dla firm pojedynczych w skutek uchwały z dnia 21go grudnia 1870 do l. 10783 wykreślona została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 21. grudnia 1870.

(59) 1—3) **E d y k t.**

L. 3530. C. k. sąd powiatowy w Delatynie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z 3go sierpnia 1870 do l. 9767 celem ściągnięcia należności wekslowej Leiby Normanda w kwocie 50 zł. w. a. z przynal. przymusowa publiczna sprzedaż realności w Oslawach białych pod l. kons. 50, l. rep. 39 położonej, ciała tabularnego nie mającej do dłużnika Bazylego Proskurnickiego należącej, na 70 zł. w. a. oszacowanej, za poprzedniem złożeniem wadium 10% ceny szacunkowej w kwocie 7 zł. w. a. wyznaczonego, w trzech terminach 8. lutego, 20. lutego i 9. marca 1871 o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi sądowej się odbędzie.

Warunki licytacji tej, jak rówie akt zajęcia i oszacowania sprzedać się mającej realności w registraturze sądowej przejrzeć można.

Z c. k. Sądu powiatowego
Delatyn, dnia 10. grudnia 1870.

(61) 1—3) **E d y k t.**

L. 3863 C. k. Sąd powiatowy w Dolinie wiadomo czyni iż w skutek wezwania c. k. Sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 20. Lipca 1870 L. 23953 w sprawie egzekucyjnej Leiby Gottesmanna przeciw Hnatowi Fediów o zapłacanie sumy wekslowej 15 zł. a. w. zpn. na zaspokojenie sumy wekslowej 15. zł. a. w. wraz 6% od dnia 21. Marca 1865 bieżącymi odsetkami zwłoki kosztami sądowymi w kwocie 2 zł. 84 ct. a. w. tudzież kosztami egzekucyjnymi w kwotach 1 zł. 34 ct. 4 zł. 44 ct. 1 zł. 62 ct. 1 zł. 44 ct. i 13 zł. 57 ct. a. w. publiczną sprzedaż przymusowo opisaną oszacowaną korpusu tabularnego niestanowiącej, w Nadziejowie pod Nk. 118 położonej Hnata Fediów własnej realności wraz z przynależnym do tejże realności ogrodem, w trzech terminach a to: dnia 26. Stycznia, dnia 9. Lutego i dnia 26. Lutego 1871 się odbędzie do której chęć kupienia mających się zaprasza.

Jako cenę wywołania stanowi się kwotę szacunkową 180 zł. a. w.

Akt oszacowania i warunki licytacji mogą być w tutejszo rządowej registraturze przejrzane.

Dolina 2. Października 1870.

(63) 1—3) **E d y k t.**

L. 2872. C. k. Sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że odnośnie do odezwy c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 27. Września 1870 L. 17516 wyznacza się do zaspokojenia sumy 70. zł. aw. z większej w ilości 160 złr. aw. pochodzącej, wraz z procentami 6% od dnia 27 Lutego 1869 bieżącymi prawomocnym wyrokiem z dnia 9. Listopada 1869 L. 18076 p. Edwardowi Karachowi wraz z kosztami sądowymi 6 zł. 7 kr. 3 zł. 72 kr. 36 kr., 8 zł. 94 kr. i 7 zł. 46 kr. przyznaniem, do przymusowej sprzedaży przez publiczną licytację gruntu pod N. 37 w Makowie położonego „na Poczkę“ zwanego — wraz z gajką do masy spadkowej po Janie Cyconiu należącego, w drodze przymusowej opisanego i oszacowanego, na dzień 26. Stycznia i 23. Lutego 1871 o godzinie 10. przed połd. w c. k. Sądzie powiatowym w Makowie odbyć się mającej.

Warunki licycyjne wolno w tymże sądzie przejrzeć lub w odpisie sobie podnieść.

Maków dnia 10. Grudnia 1870.

(65) 1—3) **E d y k t.**

L. 4131. C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości że na zaspokojenie sumy 895 zł. 46 ct. m. k. zprz. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod Nr. 5 na niższym przedmieściu w Stryju położonej dłużniczki Salomeji Jaworskiej a względnie jej spadkobierców własnej na rzecz Mikołaja Kałapuna w trzech terminach to jest dnia 24 Stycznia, 28 Lutego, 23. Marca 1871 wypełnić podług powyższych terminów każdą razą o 10 godzinie przed południem w tutejszym Sądzie się odbędzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się kwota detaksacyjna 377 zł. 32 1/2 ct. w. a. a kupujący ma złożyć jako wadium 50 zł. w. a. gotówką.

Gdyby przy pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną być nie mogła, w tedy na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacji tudzież akt detaksacji w tutejszo sądowej Registraturze przejrzeć można

Z c. k. Sądu powiatowego
Stryj dnia 24. października 1870.

(67) 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

1171. W szpitalu powszechnym we Lwowie są do obsadzenia 4 tymczasowe posady sekundaryszów mianowicie na oddziałach: chorób zewnętrżnych, wewnętrznych, kiłowych i skórnych, i kobiet obłąkanych z roczną płacą po 400 zł. w. a. bez dodatków.

Ubiegający się o te posady winni wnieść podania swoje do 15. lutego 1871 r. do Dyrekcyi szpitalu powszechnego we Lwowie bezpośrednio, lub jeżeli już obecnie pozostają w służbie publicznej, przez swoją władzę przetoż, i w tychże podaniach wykazać:

1. Wiek, stan i miejsce urodzenia;
2. Odyte nauki szkolne, nabyte inne wiadomości, uzyskany stopień akademiczny, doktora medycyny, dotychczasowe zatrudnienie i znajomość języków krajowych;
3. Czyli i z którymi urzędnikami krajowymi są spokrewnieni lub spowinowaceni i w jakim stopniu.

Z Dyrekcyi szpitalu powszechnego
Lwów, dnia 2. stycznia 1871.

(97) 1—3) **Obwieszczenie**

L. 54940. W celu zabezpieczenia wykonania częściowego odbudowania mostu Nr. 28 na Sanie pod Radowym w okręgu budowniczym jarosławskim, odbędzie się dnia 6. lutego 1871 o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie lwowskim licytacja zapomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 7343 zł. 71 kr., z której większa część bo 4624 zł. 53 1/2 kr. przypada na 511 1/2 sążni kwadratowych pokładu i opierzenia z 3" dębowych dylów.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa warunki przeglądać można podczas godzin urzędowych w wy-

mienionem starostwie, dokąd także oferty i dług przepisu i zaopatrzone w 5procentowe w wyznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nie ułożone wedle prz. nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 7. stycznia 1871

(89) 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 22-Pr. Opróżnione są dwie posady nadras. skarbowych przy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu Lwowie w II. klasie dyet z roczną płacą po 2100 wal. austr.

Ubiegający się o te posady, mają swoje podania wnieść do Prezydium c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy władzach skarbowych z pożądanym skutkiem, tudzież, że językiem polskim w piśmie i mowie dokładnie władają.

We Lwowie, dnia 4. stycznia 1871.

(98) **Konkursanschreibung.**

L. 543. R. s. kraj. Am t. f. Oberrealgymnasium in Rudolfswerth mit deutscher Unterrichts sprache sind zwei Lehrstellen für klassische Philologie und eine Lehrstelle für philosophische Propädeutik in Verbindung mit dem deutschen Sprachfache oder mit Geografie zu besetzen, womit die gesetzlichen Bezüge verbunden sind.

Bewerber, welche zugleich für den Unterricht im Slovenischen wenigstens am Untergymnasium oder für den Unterricht im französischen in der 3 und 4 Klasse befähigt sind, so wie jene, welche der slavonischen Sprache mächtig sind, werden besonders berücksichtigt.

Die an das hohe l. f. Ministerium für Kultus und Unterricht zu stilisirenden gehörig dokumentirten Gesuche sind längstens bis 15 Jänner 1871 durch die vorstehende Behörde bei dem k. k. krainischen Landeslehrtraten einzubringen.

K. k. Landeslehrtrat für Krain

Saibach am 2. Dezember 1870.

(54) 2—3) **Concurs.**

Nr. 2378. Bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg wird ein unentgeltlicher Amts-Practicaant aufgenommen.

Die Bewerber, welche das 17te Lebensjahr bereits zurückgelegt haben müssen, haben ihre documentirten Gesuche unter Nachweisung der an einem Untergymnasium oder einer öffentlichen Uterrealhule mit entsprechendem Erfolge abfolvirten Studien bis zum 25. Jänner 1871 bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg einzubringen.

Zugleich wird die vollkommene Kenntniß der polnischen Sprache in Wort und Schrift gefordert. Bei entsprechender Verwendung darf in wiederkehrenden Fristen auf die Erlangung von angemessenen Remunerationen höheren Orts der Antrag gestellt werden.

K. k. Lottoamt.
Lemberg, den 4. Jänner 1871.

(3098) 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 8089. Odnośnie do edyktu przez c. k. sąd obwodowy Stanisławowski w dniu 10go grudnia 1870 do l. 15364 ogłoszonego, upadłość majątku p. Eizyka Schüssla dzierżawcy gruntu w Żabiu dozwalającego, wzywam wierzycieli, by z dokumentami, ich pretensje do tej masy rozbiorowej wykazującymi na dniu 11. stycznia 1871 o godzinie 10. zrana w sądzie powiatowym Kossowskim jawili się, celem czynienia wniosków, dotyczących lub zatwierdzenia tymczasowego lub zamianowania innego zawiadowcy masy i jego zastępcy, tudzież celem obioru wydziału wierzycieli.

Oraz wyznaczam celem likwidacji i uporządkowania zgłoszonych pretensyj dzień sądowy na 28. lutego 1871 o godzinie 10. zrana w sądzie powiatowym Kossowskim.

Kossów dnia 23. grudnia 1870.

C. k. sędzia powiatowy.
Szymonowicz, jako komisarz konkursowy.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny
wydaje we **Lwowie** i przez Filie w **Krakowie, Czerniowcach, Białej, Tarnopolu i Samborze**
począwszy od 20. października 1869

Asygnaty kasowe

4 1/2	procentowe wypłacalne w	8	dni po wypowiedzeniu
5	"	14	"
5 1/2	"	30	"
6	"	60	"

(94—1—?)

Dyrekcya.